

Суворість

Юрій Липа

1

Хто має суворі очі
І уста, затиснуті міцно, –
Помолимося єдиному Богу,
Королеві всього світа!

Він розкрив над нами небо,
Наказав володіть землею, –
Пресвятих Таїн Тайна,
Незміримості початок.

Повстаньте довкола віри,
Лицарі Вічної Житті,
– Хто має суворі очі
І уста, затиснуті міцно!

2

Повстаньте, мов панцирна навала, –
Кожна хвиля Житті є велика.
Невисловима – мить.
І тільки віра зостала
Для Чоловіка,
Тільки віра вища
І чеснота в будові
Вирве душу з грища
І правду – з крові.

3

Мертвота, стерво жиюче
Є все, що творить тіло,
Коли в щоденності тучі
Архангелів меч і крила
Серце людське не узріло,
Коли серце не повстало
Над буднями своїми,
Як вічності знак Хорала,
Що незглибимий.

4

Щоденний бій, мов корона

На чолі Того,
Хто є істота Закона
І зерно всього.

Щоденний бій – молитовні
Сурми для Того,
Хто держить дві чаші повні
Всесвіту всього.

5

Час людини як вовк, утікає
Він біжить безупинно, кульгавий,
А попереду – війни безкраї,
Сотворитель у славі.

Час людини жене в неспокою,
Він розсиплеться порохом сірим, –
Ось проходить ясною стопою
Новотворчий над миром!

6

Не мовте слова, не завершивши
Того могутнього, що – в нім;
Стократ блаженний – той, хто пивши
Вино життя, зоставсь німим!

Благословенні ви, мовчанки,
Що стиглі розцвітете нам;
Так по безсонних ночах ранки
Вогні засвітять долинам.

(1931)